

Srećna i uspješna
2017.
godina

2016
NEWSLETTER
decembar

NOVOSTI

Stipendisti Fondacije Hastor MEĐU NAJBOLJIM STUDENTIMA FEDERACIJE BIH!

Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke je 13.12.2016. u Mostaru dodijelilo novčane nagrade i prigodne poklone za 73 najbolja studenta u Federaciji Bosne i Hercegovine, za školsku 2015/2016. godinu. Među nagrađenim studentima su i stipendisti Fondacije Hastor, i to njih četvero, Nejra Šubara, Berina Baraković, Alem Merdić i Sakib Bitić. Njihovi uspjesi tokom prošle školske godine su ih svrstali među 20 najboljih u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Tim povodom, svečanosti su prisustvovali i predstavnici Fondacije Hastor, koji su ovom prilikom čestitali svim studentima dobitnicima priznanja, te izrazili zadovoljstvo da stipendisti Fondacije Hastor nastavljaju nizati uspjehe i ostvarivati izvanredne rezultate. Stipendisti koji su dobili priznanje kao najbolji studenti, ističu se svojim radom i zalaganjem i kroz volontiranje

i angažman u Fondaciji Hastor, te kao marljivi i primjerni mentori svojim mlađim kolegama, stipendistima Fondacije Hastor.

Prije uručenja nagrada ministrica se obratila prisutnima, zahvalila se svim onima koji su doprinijeli da ovi studenti postignu ovako visok uspjeh, a posebno nagrađenim studentima od

kojih očekuje da ovu zemlju pokrenu naprijed u ekonomskom, a i političkom smislu. Federalno ministarstvo obrazovanja i nauke svake godine nagrađuje najbolje studente u Federaciji Bosne i Hercegovine na prijedlog njihovih matričnih fakulteta. Ove godine su u nominovanju studenata učestvovali svi državni univerziteti iz Federacije BiH.

NOVOSTI

MINELINA TURSKA PUTEŠESTVIJA

Minela Rodić, stipendistica naše Fondacije, obavijestila nas je o svom odlasku u Tursku. Njena avantura počela je sa ulaskom direktorice koja je učenike obavijestila o odlasku u Tursku gdje se, kako Maida

kaže, išlo u bratimljenje. Osmijeh na licu proširili su i roditelji koji su dali pristanak za odlazak. Minelina putešestvija započela je 26.12.2016. u deset sati. Kako to inače biva autobus je bio zabava za sebe, kako

nam Minela kaže ovom veselju doprinijeli su i ljubazni vozači Zejro i Malik. Ovu veselu ekipu pratio je i njihov hodža. Po dolasku u Tursku Maida i njeni prijatelji smješteni su kod svojih vršnjaka. Odlazak u Istanbul upotpunio je obilazak znamenitosti kakva je i sama Aja Sofija. Ono što je nedostajalo je vožnja brodom po Bosforu kojoj su na put stali jaki valovi združeni sa vjetrom što je duvao s mora; no kako ju je prilika natjerala tako se naša stipendistica snalazila i adaptirala na situacije u kojima se nalazila.

Znanje turskog jezika naše stipendistice oduševilo je ljude iz Turske. Sasvim je sigurno da je ovo, za našu stipendisticu, bilo jedno nezaboravno iskustvo koje vrijedi više od bilo koje materijalne stvari; iskustvo i doživljaj koji ostaje nadilaze sve ono opipljivo.

Mirza Okić

STIPENDISTI

VEDAD HUSEINBAŠIĆ

Vedad Huseinbašić je student prve godine Medicinskog fakulteta u Sarajevu, rodnim korjenima iz Bihaća gdje živi sa roditeljima, mlađim bratom i starijom sestrom.

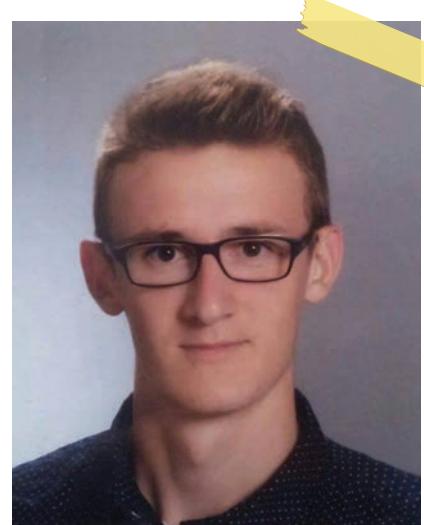
Uprkos težini fakulteta i svakodnevnim obavezama, Vedad nikad nije odustao od svojih dodatnih hobija. U slobodno vrijeme voli da fotografiše i čita, a priroda mu, kako kaže, predstavlja najveću motivaciju.

Ponosni stipendista Fondacije Hastor je već sedam godina. Istiće kako je to njegova stalna podrška i kako su sve obaveze puno lakše uz nekoga takvog.

"Fondacija za mene nije samo vjetar u leđa, oslonac bez kojeg ne mogu. Fondacija za mene predstavlja mnogo više. Nešto što je riječima teško opisati. Svaki moj uspjeh, svaki radostan osjećaj pri pomaganju drugima, sve ono što me ispunjava, e to je moja Fondacija."

Nadamo se da će Vedad nastaviti nizati uspjehe i najljepše fotografije, te da će još dugo vremena biti dio velike porodice Fondacije Hastor.

Hanka Mujkić

URADI SAM

Ako ste se ikada zapitali kako nastaje dobar strip, naš bivši stipendista Džemo Selimović vam u našoj rubrici „Uradi sam“ nudi odgovor.

U sklopu stripa na kojem trenutno radi, Džemo će nam pokazati kako nastaje jedan kadar/prozor stripa.

Potreban pribor i materijal: obični print papir od 80 grama format A3/A4, suha olovka (HB1-3 tvrda), suha olovka (B1-B6 mekša) i gumica za brisanje.

01 Prazan prozor u kojem ćemo nacrtati svoj crtež. Trebamo već imati ideju šta želimo nacrtati, razmisliti kako predstaviti iz kojeg ugla želimo nacrtati i iz koje perspektive gledati i sve to u format popuniti.

02 Naglašavati blagim crtama skicu crteža, gdje crtež postavljamo otprilike.

03 Dorađivati skicu, dodavati ostatak crteža, slobodno povlačiti više linija i tražiti potrebne oblike.

04 Nakon urađene skice izvlačiti čiste linije i dodavati grublje detalje i tonove.

05 Slobodno brisati nepoželjne linije, izvlačiti crteže u čistim linijama i ulaziti više u detalje.

06 Otprikljike završen crtež s olovkom. Poslije slijedi izvlačenje linija tušem ili crnim flomasterom i na kraju se oboji.

UČITELJEV KUTAK

NOVEMBAR

Iz liste Najave volontiranja za 26. i 27. novembar 2016. godine saznadoh da se prijavilo 186 studenata (neki za oba dana) u 59 grupa iz 36 općina.

Odlučih se da 26. novembra u Konjicu posjetim Macić Lejlu (OŠ, 14 učenika), Špago Ilhanu i Đulić Mirzu (SŠ, 3 učenika) od 09:30 h. Zatim u Mostaru Marić Anelu (OŠ, 1 učenik), Hasić Haruna (SŠ, 2 učenika), Čuković Ifetu (OŠ, 2 učenika), Stranjak Lejlu (SŠ, 5 učenika), Džeko Nejru i Šuta Aidu (SŠ, 8 učenika). Dakle 8 studenata, 18 srednjoškolaca i 17 osnovaca - ukupno 43 stipendiste. Za nedjelju,

sve bude po planu, u subotu i nedjelju posjetit će 113 stipendista Fondacije Hastor.

U subotu 26. novembra u 07:00 sati gusta magla smanjila je vidljivost na pedesetak metara. Vozila se autoputom kreću brzinom od oko 60 kilometara na sat. Muzika sa Kalman radija mi smanjuje glavobolju koja dolazi od visokog pritiska što ga čini bijeli mrak. Uz veliki oprez stigoh hairli i na vrijeme u Udruženje „Žena za ženu“ u Konjicu. U vrlo lijepoj prostoriji smjestiše se Lejla, Ilhana i Mirza sa svojim učenicima spremni da provedu 4-5 sati u učenju, a i u igri. Bijah zadovoljan organizacijom, a i pripremom, pa poslije kraćeg razgovora krenuh za Mostar. Do Jablanice gusta magla, a onda kiša sve do Mostara, prisiliše me da vozim

obrazloženja. Uputih se u slastičarnu „Palma“. Tamo nema očekivanih osoba. Prozivam Amelu. Javi mi se od kuće. Pokuša da mi objasni razlog što nije na zakazanom mjestu, ali je ja uputih da se pismeno obrati administraciji. Kiša i magla me dopratiše do Vogošće.

U nedjelju 27. novembra u 07:00 sati opet gusta magla prema Zenici, čini mi se gušća nego jučer. Kratko poslije 08:00 sati stižem u Studentski centar u Zenici gdje su se smjestili, u jednoj velikoj učionici odobrenoj od dekana, Terzić Senad, Aličehajić Mubina, Čerimić Senada i Koluh Amina sa svojim učenicima. Porazgovarasm o programu i pripremi za danas. Iako je Senad 4. godina studija Mubina se utrukuje da mi ona objasni šta je pripremila za danas i kako to misli prezentirati. Baš mi se svidje taj plan pa poslije kraćih uputa odoh u drugu učionicu kod Muamera. Muamer mi se pohvali da ima tri srednjoškolca koji su jako dobri matematičari i postižu visoke rezultate na raznim takmičenjima. Iz razgovora sa njim i srednjoškolcima shvatih da je i on vrlo ozbiljno shvatio svoje obaveze prema Fondaciji Hastor pa se uputih u Tržni centar, u kafić „Emporio“. Tamo vidim Pezer Amelu i Bradarac Amara sa svojim osnovcima obrađuju isplanirano. Požališe se na prostor, a i na zajedničko volontiranje, kažu teško im uskladiti da mogu u isto vrijeme. Poslije kraćih uputa krenuh za Busovaču. U učionici osnovne škole „Katići“ u Busovači Komarac Amna, Hodžić Ermin i Kermo Melika druže se sa učenicima osnovnih škola. Baš se odmorih kad saznadoh da imaju na raspolaganju prostor u školama i nedjeljom. Studenti me upoznaše sa svojim dobrim uspjehom na fakultetu, ali se i učenici pohvališe da su većinom dobri đaci i da ih ima više koji su zaslužili bonus. Rekoše da bonus još nisu dobili. Rekoh im bitno je da vi dobro učite i da pokazete znanje, a nagrada neće izostati. Pozdravih se i krenuh za Vogošću.

27. novembra uplanirah Zenicu i Busovaču. U Zenici, u Studentskom centru, od 08:00 sati najavili volontiranje Duratbegović Muamer (SŠ, 3 učenika), Terzić Senad i Aličehajić Mubina (SŠ, 7 učenika), Čerimić Senada i Koluh Amina (SŠ, 11 učenika), te u kafiću „Emporio“ Pezer Amela i Bradarac Amar (OŠ, 9 učenika), a u Busovači od 10:00 sati u osnovnoj školi „Katići“ Komarac Amna, Hodžić Ermin i Kermo Melika (OŠ, 30 učenika). Studenata 10, srednjoškolaca 21, i osnovaca 39 - ukupno stipendista 70. Ako

sporije nego što sam planirao. U Studentskom hotelu, u 11:30, za stolom Čuković Ifeta, Hasić Harun i Stranjak Lejla druže se sa svojim učenicima stipendistima Fondacije Hastor. Iz razgovora saznadoh da su se lijepo pripremili pa ih moradoh i pohvaliti. Kako su ovdje trebale biti Nejra i Aida prozivam ih ali se ne javljaju. Zamolih Ifetu da ona pokuša da ih dobije. Kad se Aida javi rekoh joj da me nazove da provjerim jesam li zvao pravi broj. Sa Aidom popričah na telefon. Ona me pita da sad dođe što ja odbih rekavši da se pismenim putem obrati administraciju u vidu

Ramo Hastor

/ OBJEKTIV

Tesnim Karišik, Sarajevo

/ STIPENDISTA MJESECA

SAKIB BITIĆ

"Drago mi je kada znam da postoji neko ko cijeni moj trud i rad. Vrlo sam ponosan što sam član jedne ovako velike porodice i čast mi je kada pomenem da sam stipendista iste. Nadam se da sam ispunio sva očekivanja Fondacije, osvjetlio obraz sebe, svoje porodice ali i najboljeg stipenditora, Fondacije Hastor."

Kada je riječ o uspjehu, stipendisti Fondacije Hastor su bez izuzetka u prvom redu. Pravi primjer najboljeg uspjeha i truda je i naš stipendista Sakib Bitić. Stipendista Fondacije Hastor je od 2015. godine i za samo godinu dana ostao je zapamćen, a svojim prepoznatljivim načinom komunikacije pridobio simpatije u najvećoj mjeri. Trenutno živi u Studentskom domu u Zenici zajedno sa cimerom Senadom koji je također stipendista Fondacije Hastor. Rodni grad mu je Kakanj gdje živi zajedno sa roditeljima i bratom Evelinom. Sakib, naime, još od osnovne škole svoju sobu

krasi samo najvećim pohvalama. Ove godine dobitnik je još jedne u nizu - Povelje Dekana za najbolji postignuti uspjeh i prosjek na trećoj godini od čak 9,70. Trenutno je četvrta godina Građevinarstva na Politehničkom fakultetu u Zenici. Pored toga što je izvanredan student, Sakib svoje slobodno vrijeme provodi na nogometnim rekreacijama, u bioskopu, ali i na različitim muzičkim manifestacijama. Od 2003. godine trenira karate, a učestvovao je i na različitim takmičenjima, pa tako i tu bilježi preko stotinu zlatnih i brončanih medalja. Bio je i član reprezentacije BiH. Istače kako mu

je Fondacija Hastor ogromna materijalna i psihološka potpora u njegovom životu. Mi ćemo naravno nastaviti pratiti Sakiba i nadamo se da će nastaviti nizati samo najbolje uspjehe.

Hanka Mujkić

/ RAD MJESECA

Velika ja je obećala maloj meni - postat ćeš neko

Zar je to sve što ostane od života? Par uspomena, nada, pustih neostvarenih snova. Da li će zapravo snovi propasti? Imam svoj svijet. U kojem je sve dobro, gdje samo vidim dobrotu. Vidim sreću i ljubav, živim od ljubavi i snova. Svojih maštanja. Maštom pravim svijet, gradim svoj svijet. Svoje mostove. Pravim nove parametre života. Sama sam sebi potpora uz svoju porodicu i prijatelje. Oni su dio moje motivacije, moj oslonac. Živim svoje snove u svome snu, u nadi da će postati java. Da li ima nade da u ovom pokvarenom, meni stranom svijetu, ja uspijem dobiti svoju bitku? Da li ću stići na tron ili ću samo padati bezbroj puta sa prve stepenice. Moj prvi san, postati neko i nešto. Sanjam sebe u bijelom, živim za dan kad ću imati svoju prostoriju gdje ću vraćati osnovnu stvar mog života, blistavi

osmijeh. Gdje ću biti sretna, raditi ono što me čini sretnom. Da li ću uspjeti? Baciti kapu na dodjeli diplome, rasplakati majku, konačno biti svoj čovjek i svojima se odužiti za sve. Učiniti im život boljim kao što su i oni meni. Vratiti im svaku podršku, svaki gest. Sjećam se prve suze, mama je obrisala, nisam imala prijatelje. Prvog pada, roditelji su me podigli. Rekli sve će biti ured. Današnja borba snova bit će smiješna kasnije. Znam da hoće, već za koji mjesec bit će samo šala. Sjedit ćemo u parku na klupi i smijati se našem skorašnjem padu koji se nije dogodio. Znam da ću uspjeti. Mogu. Hoću. Želim. Vjerujem. Živim snove. Tako se nadam, a znam da nada posljednja umire, posljednja nestaje. Uvijek je tu. Uspjeh, sreća, ljubav, porodica, prijatelji, oni su moja nada, jer znam da će ostati tu, biti tu i pomoći mi da ostanem pri zdravom razumu u izradi svoga plana da postanem neko i nešto i uspijem u životu. I da na kraju imam svoju porodicu, vlastitu porodicu gdje ću biti potpora njima u

ispunjenu poželjenih snova. Jer znam kako je snove sanjati, a u podsvijesti imati trunu sumnje da se nikada neće ostvariti i da jedan pogrešan korak dovodi do pada, pada koji skupo platiš, i kao kredit ga otplaćuješ sebi cijeli život, radeći nešto što ne želiš. Jer kako ćeš imat obraz sebe u ogledalo pogledat, a znati da si pao. Da si iznevjerio malog sebe koji živi u tvojoj duši doživotno. Neću te iznevjeriti mala Selmice. Neću... Velika Selma, zrelja, iskusnja, će ti ostvariti snove. Zajedno ćete biti sretne i znat ćete da ste ostale iste od rođenja do odrastanja. Zapravo niste ni odrasle. Jer jedna je uvijek mala djetinjasta koja ispunjava veliku. Jedna bez druge ne mogu. Jedna bez druge ne žive. Jedna bez druge ne postoje. Tako da će se truditi da uspijem, jer ne uspijevaju pametni već uporni, a ja sam to, luda uporna glava koja nikada ne odustaje od svojih snova.

Selma Husić
Medicinska škola, Zenica